

KAISA IKOLA

SAGA
EGMONT

**HULLU LUOKKA
JA SALAISET KANSIOT**

Hullu luokka ja salaiset kansiot

Kaisa Ikola

Hullu luokka ja salaiset kansiot

SAGA Egmont

Hullu luokka ja salaiset kansiot

Cover image: Shutterstock

Copyright © 1998, 2025 Kaisa Ikola and SAGA Egmont
All rights reserved

ISBN: 9788727268477

1. POD edition

No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means without the prior written permission of the publisher, nor, be otherwise circulated in any form of binding or cover other than in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.sagaegmont.com

Saga is a subsidiary of Egmont. Egmont is Denmark's largest media company and fully owned by the Egmont Foundation, which donates almost 13,4 million euros annually to children in difficult circumstances.

Vognmagergade 11, 2., DK-1120 Copenhagen

1. luku

Huomenta Suomi

Oli synkkä ja myrskyinen yö. Yhtäkkiä pimeydestä kuului tuskainen ääni:

- Minä en tahdo mennä huomenna kouluun!
- No mutta totta kai sinä menet, älä nyt ole lapsellinen. Mikä ihme siinä on sinusta niin vastenmielistä?
- Oppilaat kiusaavat minua koko ajan, ja opettajat valittavat kaikesta mitä teen!
- Höpsis, nyt sinä kyllä liioittelet.
- Enkä, he puhuvat pahaa minusta, sitä paitsi minä en ehtinyt koulun jälkeen edes avata kirjoja huomista varten. Kaikki nauravat taas minulle!
- Jos olisit lopettanut TV:n katselun vähän aikaisemmin, kuten käskin, sinulla olisi ollut kyllä aikaa valmistautua.
- Mutta kun minä en tahdo mennä kouluun huomenna! Sitä paitsi minun vatsaani koskee, olen varmasti aamulla sairas. Luultavasti kuumeessa.
- Älä nyt ole naurettava, Kaino. Tietysti sinä menet aamulla

kouluun, olethan sinä yli viidenkymmenen ja rehtori. Rouva Reksi käänsi kylkeä. – Koetetaan nyt nukkua.

Reksi voihkaisi ja tuijotti ylös kattoon. Niistä monista asioista, jotka suuren koulun rehtoria stressasivat, häntä kauhistutti tällä hetkellä eniten se, että hän oli suostunut äidinkielenopettajan sijaisena toimineen Matti Ouagadougoun pyyntöön antaa 9B:lle lupa videoida ylioppilaskirjoituksia. Luokka aikoi osallistua eräaseen kilpailuun ja filmasi sitä varten jännityselokuvaa Jaakko Puntista roistojen yliopistossa. Oli ollut harkitsematonta suostua, Reksi tiesi sen, mutta toisaalta olisi ollut mahdotonta kieltää mitään Matilta sen jälkeen, kun Säkkijärven polkka oli tämän ansiosta lakannut kaikumasta koulun käytävillä.

– Voi miten minä joskus toivon, etten olisi koskaan kohonnut rehtoriksi mukavasta maantiedonopettajan virastani, Reksi mutisi. – Kun yhdistää 9B:n ja videokameran, tulos on sama kuin jos päästäisi Liekki-sonnin metsään – sen taltuttamiseen tarvitaan nukutuspiikki!

Seuraavana aamuna 9B kokoontui pirteänä koulun pihaan. Emilia haukotteli niin että leukaperät paukkuivat, Herbert torkkui nojallaan seinää vasten ja Anna käveli ympyrää hokien itsekseen: en nuku, en nuku... Loivaa ei tietenkään näkynyt, kukaan ei odottanutkaan hänen saapuvan kouluun ennen kuin noin neljänestunti kellonsoiton jälkeen.

– Joko teidän Ville tietää, kumpi voitti toisen maailmansodan, Saksa vai USA? tiedusteli Miina, joka oli luokan harvoja hereillä olevia jäseniä ja selaili oppilaskalenteriaan tarkistaakseen kevään kokeiden päivämäärät.

– Hmmh? Emilia murahti ja raotti silmiään. – Se sano toivo-

vansa et reaalisissa kysyttäs Kekkosesta, siitä se vois jotain tietääkin kun on ite elänyt sen presidenttikaudella.

– Et kai sä oo vahingossa maininnu kotonas et me aiotaan kuvata niiden reaalin kirjoituksii? kysyi Kyösti, joka virkeänä kertasi yhteiskuntaopin läksyä.

– En tietenkään, Emilia tokaisi loukkaantuneena. – Et kai sä tosissas luule et multa pääsis sellanen lipsahtaan!

– Tohon on paras olla vastaamatta mitään, mutisi Herbert, joka alkoi vähitellen herätä. – Toivottavasti Loiva nyt muistaa ottaa sen videokameran mukaan ni et voidaan mennä ruokavälkällä kuvaamaan.

– Uskomatonta! karjaisi Kalle.

– No mikä nyt niin, tiuskaisi Anna, joka oli juuri nukahtamaisillaan kesken kävelynsä.

– Loiva tulee kouluun!

9B oli äkkiä täysin valveilla ja tuijotti pyörätelineitä, joita kohti Loiva tosiaan juuri porhalsi kumitassuillaan.

– Ja kello on vasta varttia vailla kaheksan, Herbert änkytti. – Se on nyt kipee – ehkä sen hammasta on taas särkeny niin, että kouluunmenokin tuntu kivemmalta vaihtoehdolta...

Loiva parkkeerasi kumitassut ja kiinnitti ne lähimpään pyörätelineeseen supervarmalla vaijerilukolla, joka oli vasta kerran varastettu. Sitten hän nappasi mukaansa koululaukkunaan käyttämänsä viulukotelon sekä videokameralaukun ja kirmasi 9B:tä kohti.

– Huomentahuomenta, hän hihkui. – Mulla on loistava idea!

– Saat pitää sen omana tietonas, Emilia sanoi tiukasti. – Mä en halua taas jälki-istuntoon.

Loiva ei edes kuullut häntä, vaan avasi viulukotelon ja hetken

penkomisen jälkeen kaivoi sieltä lehden, jota eräs kauppaketju jakoi niille asiakkailleen joilla oli kanta-asiakaskortti.

– Ohhoh, sanoi Kyösti. – Mistä lähtien sä oot lukenu lehtiä?

– Tota, meidän videot on rikki eikä TV:stä tullu mitään kivaa, Loiva mutisi nolona ja selasi lehteä. – Kattokaa mitä mä löysin täältä – niksipalstan, jolla julkaistuista lukijoiden lähettämistä niksistä maksetaan palkkio!

– Eihän tossa oo mitään uutta, Emilia tokaisi. – Sitä palstaa on julkaistu parikymmentä vuotta! Joku on jo ehtiny tehdä niistä niksistä tutkimuksenkin, siitä on ollu isot artikkelit joka paikassa.

Loiva näytti nololta.

– Hm, hän mutisi. – Mulle se kyllä oli ihan uutta...

– Lue enemmän, luulet vähemmän, Kyösti irvisti ja sulloi yhteiskuntaopinkirjansa reppuun aavistaen, ettei lukemisesta tulisi mitään enää tällä välitunnilla. – Sä siis ehotat, et me ruvettais kek-siin niksijä saadaksemme lisää rahnaa luokkaretkikassaan?

– Mistä sä arvasit, Loiva hölmistyi.

Miina hihitti.

– Aina kun sulla on tän kevään aikana ollu joku idea, se on liittyny meidän luokkaretkeen, hän virnisti. – Itse asiassa mä oon jo muutaman kerran saanu oman niksini julkastuksi tolla palstalla, sieltä saa kivasti taskurahaa.

– Ai, oliko sun niksijä se, et sipsejä syödessä ei sormet tuu rasvaan, jos ensin tunkee käden sukkahousujen lahkeeseen ja sit ottaa sillä kädellä sipsit pussista? Emilia tiedusteli viattomana.

– Ei, Miina tokaisi. – Mun niksijä oli muun muassa se, et popcornoja kattilassa tehdessä ne ei lentele ympäri keittiötä ja pidä kamalaa mököä pamahdellessaan kattilankanteen, jos kattilan päälle kiristää kumirensulla vanhoista sukkahousuista leikatun palan sen sijaan, et laittas siihen kannen.

- Ootsä tehny niin? Herbert kysyi inhoten.
- En tietenkään, Miina tokaisi. – Et kai sä luule mun syövän popcornveja jotka on ollu kosketuksissa sukkahousuihin – eikä sipsejä myöskään, Emppu!
- Ehkä ne sukkahousut pitäis pestä ensin, Anna sanoi asiallisesti, ennen kuin Emilia ehti räjähtää inhoamansa lempinimen käytöstä. – No Loiva, onks sulla jotain kuolemattomia niksejä?
- Mä oon niin järkyttyny Miinan neroudesta että unohdin mitä mun piti sanoa, Loiva mutisi. – Ai niin joo, oli mulla semmonen niksi et vanhoja tennissukkia on hyvä käyttää trasselitukkoina mopoa korjatessa.
- Huijari, sanoi Miina. – Mihis sä sukkahousut jätit? Vaikka oikeestaan kuulemma muovikassit on vielä useemmin käytettyjä niksitarpeita.
- Mä en käytä sukkahousuja – tarkotan, etten oo käyttäny sen meidän Romeo ja Julia -näytelmän jälkeen... Muovikasseista mä voisin jotain keksiikin, Loiva tokaisi.
- Loistavaa, sanoi Herbert. – Meill onkin paljo sellasta aikaa jollon joka tapauksessa ajatellaan omiaan, kuten esimerkiksi opitunnit, ni et yhtä hyvin voidaan käyttää nekin hyödyllisesti ja keksii niksejä. Kaikki mieltii niitä vähintään kaks, me lähetetään ne sit samassa kuoressa tonne lehteen ni ettei postimaksuun tuhlaannu liikaa rahaa, ja kun ne kaikki tietty lunastetaan ni meidän luokkaretkikassa paisuu ihan hirveesti... Mut ootsä Loiva nyt valmistautunu kuvaan ylioppilaskirjotuksia?
- Kamera on mukana, kuten näkyy, Loiva sanoi ja taputti mainittua esinettä.
- Onks kasetti kanssa? Ville irvisti. – Ja vielä oikee kasetti?
- Toivotaan parasta ja pelätään pahinta. Ai, kellot soi. Loiva taitteli lehden takaisin viulukoteloon. – Kannattaa aina silloin täl-

lön tulla ajoissa kouluun, opettajien ilmeet on silloin näkemisen arvosia...

9B:n rahankeruu luokkaretkeä varten jatkuu täydellä tohinalla. Nyt ideana on perustaa kouluun karkkikioski, josta tulee ainakin aluksi välituntien valtaisa menestys. Kyösti on puolestaan päättänyt hoitaa sinnikkäästi Tahvo-nimistä tamagotchiaan. Entä miten käy, kun kohelluksistaan tunnettu 9B saa päähänsä tehdä elokuvan kesken ylioppilaskirjoitusten?

Hullu luokka ja salaiset kansiot on riemastuttavan Hullu luokka -sarjan yhdeksäs osa. Sarjassa seurataan yläkoululaisten vauhdikasta elämää.

Kaisa Ikola (nyk. Viitala) on suomalainen historiantutkija ja kirjailija. Ikola on kirjoittanut erityisesti lasten- ja nuortenromaaneja, joista ensimmäisen hän julkaisi ollessaan 13-vuotias. Ikolan rakastetuimpiin teoksiin kuuluu hulvaton Hullu luokka -sarja.